

Casa Garrell

:: PERIÒDICS

Revistes de Modes
d'Art i de Sports ::

Noveles, Comedies

CARRER CLAVÉ, 51 : GRANOLLERS

Abans de sortir, serà convenient consultar al baròmetre.

Una criatura: ¡Mare, ve'l papul...

Un soci de l'Orfeó: Pot-ser are no agrada a la gent; però dintre alguns anys, tindrà molt mèrit. (Contin per cents).

Un moço de corda: Em sembla que hauré d'augmentar la tarifa de preus.

L'abanderat de l'Orfeó: Tot-hom té la seva creu.

Un que no vol quedar malament: Sí, ja m'agrada ja; però... potser si no fos tan gros...

En Calderón, desde l'altre barri:

«¡Válgame el cielo que veo!

¡Válgame el cielo que miro!

Con poco espanto lo miro,

Con mucha duda lo creo.»

Un previsor: Jo crec que al séu cim s'hi hauria de posar una veleta per a saber d'on ve'l vent i evitar així accidents de sagradables.

Un que hi entén: Preu per preu, val més que sigui gros...; fa més efecte

Un xistós: D'això s'en diu treballar el cuiro.

Un servidor de vostés: Encar que no puc posar la meva modesta opinió al costat de les tant valioses precedents, no puc de felicitar a la Junta de l'Orfeó per la magnífica adquisició que ha fet, ja que per pocs quartos li han donat molt tall.

¡Una oració per a l'ànima de l'art!

(R. I. P.)

ALI